

Szerkesztőség:

Arad-csanádi egyesült vasutak postafiókjában.

Bérmintetlen leveleket csak ismert kőzött fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Arad-csanádi egyesült vasutak postafiókjában van a hirdetések előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok bérmintéje kifizetők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelenik kétféle és kettőszorosára is.

Előfizetési árak:

helyben: vi. 24 kr.: 1 évre 12.-, fél évre 6.-, 3 hónapra 3.-, 1 hónapra 1.-, 1 napra 1/20.-

Hirdetések díja:

házasbors postáért egyeztetni kérés nélkül 6 kr., minden következő 4 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyitóléte sora 13 krajczár.

Egy Miletics-párti magyar lap.

Budapest, május 23.

Minden lehetséges a nap alatt! Mikor Tisza Kálmán kormányra lépett, Mileticset tehetetlenül tette, a szerb-orosz agitációt elhallgattatta, s oly intézkedéseket tett, melyek ellensúlyozták délszlávainknál az orosz befolyást és az orosz rubelt, hát Tiszának ezen szigorú és sikerült fellépését elismerésével koszorúzta minden párt s ahányszor nemzetiségi kérdés forgott szőnyegen Tiszának mindig forsz-szepe volt, s a tisztelt háznak, mindannyiszor osztatlan tetszésében részesült, mert nem tagadhata meg legnagyobb ellensége sem, hogy ezen a téren, Tiszánál szerencsésebb kezű s jobb tapasztaltu államférfi aligha akadhatna.

Es bezzeg mily ellenszenvet zudított maga ellen Mocsáry Lajos, mikor a nemzetiségek mellett lándzsát törni merészkedett. A hazafülsz azonnal konstatálva lett, és Mocsáry még legjobb barátjai részéről is tapasztalhatta, hogy nyilvánosan, mindenki tartózkodott vele kezét fogni, nehogy a Mocsáryval való titkos konspiráció vádjával illetessék.

Es ime, a mai szent napon, a „Pesti Napló“ a tulzó szerbek valamelyik Miletics-iáner, vagy Polyt-iáner tagjaitól egy, a szerb elégedetlenség által sugalmazott cikket közöl, melyben vádolja Tiszát, hogy a szerbek egyházi dolgába bele mert avatkozni, szóval Tisza Kálmán oly törvénnyellenes dolgot követelt el, milyet ha a magyar reformátusok vagy akár unitáriusok belügyeibe való avatkozással elkövetett volna, tarthatatlanná tette volna állását.

Es a „Pesti Napló“ szerb vezércikkéje, mindent oly otthonias non salánsszal adja elő a „P. N.“ hasábjain, mintha nevezett lap keletkezésétől fogva a szerb tulzók szolgálatában állna, s Budapest helyettesítésén a „Zasztat.“ Soha soha nem hallottunk még magyar lap hasábjain ily hangot, és soha soha nem hittük volna, hogy leendő, midőn a magyar hazafülsz turfján, a Mileticsizmus, Mocsáryizmus és Apponyizmus, karöltve fog versenyezni.

E sorok írója, mint az egy akol és egy pástor hive, mint minden nemzetiségi surlódásnak és antagonizmusnak

ellensége, csak üdvözölni tudná a „P. Napló“ e magatartását. I. Ha a szerb érdekek protegalásával nem a magyar érdekek szemben bontaná ki Tisza ellen zászlaját; II. Ha a „P. Napló“ ezen tényitása, a szerb agitáció számára, csak egy mákszemnyi öszinteséget avagy humanizmust rejtene is magában. Amde mert nevezett lapnak Tisza kormányzása óta minden eddigi eljárása arról győzött meg, hogy a Tisza ellenes agitációban soha és semmiféle eszköz elfogadásánál nem volt válogatás, ám jelenleg sem hihetők egyebet mint azt, hogy Tisza ellen, nem tekintve sem magyar nemzeti, sem állami érdeket, kész a nemzetiségi tulzókra pártját fogni, őket az ellenséki nimbusz palladuma alá sorakoztatni, s onnan tüzelgetni velük egyenesen a magyar nemzetiség szuverenitása, biztonsága és a jövőbe vetett ama reménye ellen, mely Szent-István koronájának hatalmi sferáját és misszióját illeti meg.

A ki ez idő szerint politikával foglalkozik, annak tudnia kell, sőt tudnia is, hogy a Miletics által felbujtott és Polyt által vezényelt szerb tulzók az orosz politika és befolyás szekerét toló agitációjuk lobogóját, mindig egyházi küzdelmeik védeve alatt lobogtatták, és hogy egyházi küzdelmeik intenciója mindig politikai volt. Egyházi összejövetelük volt ama tartománygyűlés, mely Magyarországon kebelében, a magyar országgyűléssel szemben és orosz érdekekben, szerb álláspontnak nevezett de panszláv álláspontot foglalt el, s hogy ezen mozgalom élére hasonló szellemű patriarchoát igyekezett állítani, kinek, mint egy politikai testület főnökének, vallásos buzgalom és működésénél, kissébb gondja is nagyobb legyen.

Tisza Kálmán belátta, hogy míg ez a vallásos színezetű, de a kulisszák mögött politikai agitációt rejtő álarozkodás tartani fog, hogy a míg a szerb tulzók a vallási autonómia keretében magyar állam- és nemzetellenes küzdelmet folytathatnak, hogy addig minden, a kormány által alkalmazott eszköz és intézkedés ki lesz játszva, s feltette magában, hogy egy kvázi, ilynemű öszseskűvés menedék helyének véget vet, Hanem persze, elhatározása a vallási autonómia bástyájába ütöközt, mert mindazon üzemeket, melyeket a szerb

tulzók vallási jogaik határában belül elkövettek, törvények védelmezték.

Régibb időkben és ily körülmények közt, az államhatalom minél kevésbé respektálta a törvényeket, s azt hiszem, ha a török valami nemzeti kuriai falai mellett keresett volna menedéket, daczára a kuriai sérthetlenségének, de azért csak kipörkölt volna belőle. Ma azonban, az ököljogot megszüntető, s annak helyére a törvényeket ültető és tisztelő korszakban erőszak helyett oly eszközök után kellett Tisza Kálmánnak kutatnia, melyek eme veszélyes üzemeknek korlátozását lehetővé tessék. Es Tisza Kálmánnak ezt az eszközt a felség jogban feltalálta, törvényesen sikerült is. Ezen jog ültette a szerb patriarcha székébe Angyelicset, egy minden tekintetben komoly és okos férfiut, ki a magyar-ellenes szerb agitációkat mindkét fölrre veszélyes természetét belátván, a vallás autonómia a templomából, a szerb agitátorokat kikergette.

Annak idejében, Angyelicnek patriarchoát történt kinevezését a „P. Napló“-val egyetemben, az egész magyar sajtó osztatlan tetszéssel fogadta, s ime a Tisza ellenes düh, ma már addig megy, hogy egyes lapok, önkiválságukban, hasábjait, a magyar ellenes agitátorok támadásainak nyitják meg.

Egyébiránt, a „P. Napló“ hasábjain már régibb idő óta nem érzünk valami idegen büzt, a mi sehogysem tetszhetik a magyar szaglasi érzéknek. Oda valami Milán ellenes gyanus egyén plántálta be magát, ki tudósításai folytonos rossz vért igyekezett szítani a magyar barát uralkodó ellen. Vajjon nem ugyan az a toll támadója-e most Tisza Kálmánt, nem ugyan az a toll szerepel-e, melynek jóhiszeműségét nem vagyunk hajlandók késpenznek venni. Vagyazson magára a „P. N.“, hogy Tisza ellenes gyűlöletének fel ne üljön, hogy oly kakukkot ne fogadjon fészékébe, mely nemcsak Tiszát, de Tiszával együtt, őt is igyekezni fog felfalhatni. G. B.

A delegációk összehívása nem történhetik meg, — mint a „Pester Correspondenz“ értesít, — a még rövid idővel előlt kilátásba vett határidőre (junius 12)

után a még függőben levő három társas költségvetésének tárgyalása a legjobb esetben is igénybe vesz egy hetet, a pénzügyi törvény csak junius hó első napjaiban kerülhet tárgyalás alá, és ha az appropriacionális vita befejeztetik is egy ülésben, még sem lehet berekesztetni az ülészakot, mert a főrendiháznak is meg kell szavaznia a költségvetést s ezenfelül a képviselőháznak előbb még a zárazmadásokat is el kell intéznie.

Mind e munkálatokat legjobb esetben csak junius hó első hetének vége felé lehet elintézni, mire mindkét ház üléseit legálább a pünkösdi ünnepekre el kell napolni.

Ha most a parlamentaris munkálatokat megkezdik is 15-én az ülészak megnyitására, a ház megalakulására s a delegáció tagjainak megválasztására még mindig kell néhány nap s így a delegációk jun. vége előtt semmi esetre sem lehetnek később. A miniszterelnök legközelebb alkalmasint ily értelemben fog nyilatkozni a parlament munkaprogramjáról.

Az uralkodói főlközösztök melyeket Vilmos s német császár és Umberto olasz király Berlinben váltottak, (lásd a punkt tegnapi Kulföld-rovatot) bizonyára mindentűl a legörvendesebb viszhangot fogják kelteni a három szövetséges hatalom határai között, nemcsak, de egyebütt is, a hol öszinte barátai élnék az európai béke érdekeinek. Hatalmas nyilvánulási ezek a beszédek azoknak a mely és szilárd érzelmeknek, a melyek a szövetséges hatalmakat egybefűzik. Az olasz képviselőház kedden a népek nevében demonstrált a szövetség mellett, a mi impozans háttérrel kezdett az olasz király szerdai kijelentésének, hogy az általa tolmácsolt érzelmek azonosok az olasz nemzet által táplált érzelmekkel. „Sempre avanti Savoia“ a Savoia-ház jelmondata. Ennek a büszke és szép mondásnak az idézésével áldozott a német császár annak a hazafüls nagy munkának, a melyet a Savoia-ház Olaszország egyesítése körül végzett és annak a misszióknak, a mely az egyesítés, megerősödött, folytonosan fejlődő Olaszországra a jövőben vár. Olaszországban kétségtelenül nagy lelkesedéssel fogják olvasni a német császár ezen buzdító szavait, melyekre az olasz király hálaosan felelt, utalva arra, hogy Németország és olaszország egyesítésük után a béke biztosítékaiá válnak s így helylyek egymás mellett van, hogy vállvetve örködjének az európai érdekek felett. A harmadik szövetséges szelleme ott volt köztűk, mikor ezeket a meleg érzésű áthattott áldomásokot váltották a német császár és olasz király, a minthogy a

szombati berlini toasztok egészen azt a benyomást teszik, hogy a tavali bécsi és romai felkőszöntőkhöz sorakoznak és azok kiegészítik. Az uralkodók benső barátságát a népek öszretartó rokonszenvre, az édekek közöössége képezik az erős köteleket, a melyek öszretartják Oroszországot. Németországot és az osztrák-magyar monarchiát. Erdélyis, bátorító és megnyugtató képe tükörzik vissza ennek a szövetségnek a berlini áldomásokban is.

A vármegyei tisztviselői nyudjalapok. A pénzügyminiszter vármegyei törvényhatósági közigazgatási bizottsághoz és kir. adófelügyelőkhöz a következő körrendeletet küldte: A vármegyei tisztviselői nyudjalapok kamatjövödelmének adoménessége tekintetében felmerülhet minden kéteyek elosztlása özjelölő kijelentetik, hogy ezen nyudjalapok a tőkamat- és járadékadóról szóló 1876. XXII. t. özik 2. §. pontjában említett köztintézeteknek, azaz nem pénzvállalatoknak tekintett jöteknysági intézeteknek levőv tekintendők, mint ilyenek, az említett törvényözik 1. §-a alá sorolható kamatjövödelmeikre nézve tökekatadoménességek. Magától értetik, hogy ezen nyudjalapoknak azon kamatjövödelmei, melyek az 1875. évi XXII. 5. és 6. §-ai rendelkezései alá esnek, valamint az 1883. VII. törvényözik 1. §-ában említett pénztintézeteknél elhelyezett tökékből származnak, adoménességben nem részesülnek, s az ezen kamatok után fizetendő adó alá az 1875. évi XXII. t. özik 6. §. valamint az 1883. évi VII. t. özik 3. §. értelmében a kifizető pénztárak által levonandók, illetve a kir. állampénztárba beszolgáltatandók.

Egy interpelláció.

(Főispán és képviselőválasztás.)

— május 24.

A képviselőház tegnapi ülésén, — melyen a közoktatásiügyi budget tárgyalatott tovább, — Baross miniszter adta meg a választ Horváth s kinterpellációjára, a sátoralja-új helyi képviselőválasztási mozgalmak ügyében. A miniszter a beérkezett adatok és jelentések alapján semmivel sem igazoltaknak, alaplatanoknak jelentvén ki a zempléni főispán ellen az interpellációban odavetett vadakat és utalva arra, hogy éppen az ellenzék ed e választásnak felekezeti jellegű s a ellenzék jelölti megyei főispán vezérlésében, inkább ez oldalra nézve lenne mondható, hogy a közoktatás a választási mozgalomban avatkozik, kijelenté azt is, hogy itt megtorlólag közbelépni nem érzi indittatva magát — a

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Május 25.)

A képkiallítás.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. — Az országos magyar képzőművészeti társulat által Aradon rendezett képkiallítás ma délelőtti 11 órakor nyílik meg a lyceum dísztermében.

Olyan kiállítás, a minőt „érdekeségénél, szépségénél s a kiállított festmények sokaságánál fogva Arad felől kelt még nem látott. As a kiállítás, mit tizennégy évvel ezelőtt ugyancsak a képzőművészeti társulat mutatott be Aradaak, semmi a mostanihoz. Előtről mellette. Akkor alig volt 70—80 festmény kiállítva, míg most 150 darab, azonkívül számos rézkarc, szobornm és relief s mind érdekes, mind megragadja a figyelmet.

Felette örövendünk, hogy a tárlatot nyelbe ötni sikerült. Közönségünknek alkalma nyílik ez által a legnagyobb hazai művészek alkotásaiban gyönyörködhetni s eredetiben látni a remek festményeket, melyek közül egyenként az illusztrált folyóiratokból a bennök közölt rajzok után már ismer. Ez az összehasonlítás is érdekes. De másodsorban — ez a fő — a ki szép, eredeti olajfestményekkel akarja felkeltetni szobáit, [most a kálma van a rányilag igen olcsó árban a n jntni azokhoz. Hisszük, hogy a képek közül több éltek. Elég garanciát nyujt erre Arad közönségének ismert áldozatkészsége, műlése s szép iránti érdeke, mely eddig is számos ízben nyilvánult.

Magáról a képkiallításról azóta, mióta T e l e p y Károly, az országos magyar képzőművészeti társulat érdekes titkárnak felügyelete és vezetése alatt a képek öszesállítása a lyceum dísztermében folyik: minden nap hoztunk tudósítást, nyomon kísértük a munka menetét, sőt leírjuk rész-

letesen a képeket is, melyek az állványokra felkerültek. Hátra van még azokat a csoportokat ismertetni, melyeket tegnapi állítottak öszse.

Most már el vannak helyezve az öszses képek. A mint a terembe léptünk, öt kolosszális, egymással párhuzamosan haladó nagy fal öttik szemünkbe. teleagatva szobnól-szobnó festményekkel. Azonkívül van három mellékcsoport is, melyek az apróbb képek egy részét s a rézkarcokat tartalmazák. Az állványok hátulja és körlete barna szöveffel van behuzva. Egyáltalán kitetszik, hogy T e l e p y, mint hozzáértő ember, nagy gondot fordított a csinosságra, műlézésre s érdekeségre.

Az első csoport előtt nyílik egy mellékcsoport, mely a rézkarcokat tartalmazza. Itt van D o b y két érdekes rézkarc, melyek B e n c z u r n a k „Budavár bevétele a törökök által“ cz. nagy festménye után készülték. E festményt Benczur tudvalevőleg Budapest főváros közönsége részére készítte. Az egyik rész karcon két tősgyökerez, tipikus magyar arc öttik fel, a másikon pedig turbános török alakok. Ugyanitt van D o b y t ö l T r e f o r t Agoston kitűnően sikerült mellképe is. Azután jön K o e p p i n g C. rézkarc: „Munkácsy Mihály műterme“, mely a nagy művész hasonló czimű festménye után készült, továbbá „Szent István keresztelése“, B e n c z u r képe után.

A rézkarcok mellett B ö r a József szobrász két reliefje látható. Ezekkel tudvalevőleg Arany János szobrászok pályázott. A csinos domborművek egyike, melyekből az alakok félig kiemelkednek, „Toldy estéjét“ (IV. ének) a másik pedig „Buda halálát“ (VIII. ének) örökíti meg. A reliefek bronzirozva vannak.

Meg kell emlékeznünk az első csoportba utólag felvett képekről is. Ezek közül kettő T o l g y e s s y Arthur műve. Az egyikben fűrdő gyermeket látunk, a mint kákával dus moosárban paskol, a másikon

pedig özszesal foglalkozó cigányokat, hátuk megett kívánatosan szaglászó purdaló. Mindkét mű magán vieli alkotója ügyességét s élénk színérzékét. Itt van még N e o g r á d y csinos mezei képe, két leánykával a viruló gyepen.

Az utolsó csoportban egy sötét, fekete kép vonja magára a figyelmet, C s e r ö p y festette, „Holdas táj“ a czime. Igazán szép munka. Szurokötét alaphól homályosan kiemelkedik az erdő, a patak, egy leány, melyekre a hold szűri le sugarait. A hold remekül van festve. A csoport közepén V a s t a g h György „Keresztessy vívómester arcképe“ áll, aztán G y ö r ö k Leótló „A vaakapu, Ada Kalehtól tekint.“

Nagyon jóízű kis kép a balszegleten S k u t e c s k y Döme „Szép megtiszteltetés“ e. A zárda erkélyes udvarán kopasz barátot látunk, a mint kék kendővel párszárító-kalapjáról töröl v e l a l a m i t s ugyanekkor bosszusan néz fel az erkélyre, melyen galambok repkednek. A többit megmagyarázza maga a kép.

H o l l ö s y Simon esárdai jelenetet örökít meg „Jó borá“-ban. Betyáregényi til a lözész s váltig anozolja a kiabógot, hogy igyék itt a jó bor. A vig jeleneten oldalvást egy kacagó parasztlány mulat. A g h á z y Gyula „Pihenő“-je esendéletkép. Ugyanitt van J a n k ö János „Erdő tájkép“-e s K e l e t i Gusztáv „Erdő bel-seje“-i. Mindkettőnek, reméljük, hamarosan akad gazdája. P a e z k a Ferencstől szép női arcképet találunk leütött szemekkel, kréme-szín öspikendővel érdekesessé téve. T e l e p y Károly „Részlet Pécs külvárosából“ czimű idylli jelenetet örökít meg. Ez egyike a csoport legszebb képeinek. Fent a „Fanesi csata K r i e s c h Aladár nagy kompozíciója látható, közelben ugyancsak Krieschtől „II. Rákóczi György halála“. Itt találjuk a fiatal N e o g r á d i „Kis csizsáit“ s „Kaszáló“-ját. Mindkettő ügyes kép s naivsággal hat.

A terem balsarkában van még egy mellékcsoport S z i r m a y Antal „Lilbepástorleány“-ával. Nagyon is tarka, rikító mezőn szép arcú leányka hajlja maga előtt a minduntalan kapkodó szárnyasokat. E képet egész esomó apró kép környezeti, melyekről jó részben már megemlékestünk. S ezzel a képek feletti szemlénet is betejestük volna.

A kiállítás kellemes benyomást gyakorol a szemlélőre. Az öszszhatás impozáns minden csoportnál. A képek szövege tarka változatos. Itt remekül megfestett erdő vagy mező, amott humoros alak, majd egy megrázó tragodia, amott kokett női arckép hívja fel a figyelmet egy és ugyanazon csoportban. A látogató nem unhat bele a nézésébe. Mindig akad egy-egy kép, a mely magához bilencseli s arra készíti, hogy bámuljon s megalkossa öntudatában a tisztelést, a beestlést a magyar művészek iránt.

M á t ö l f o g v a k é t h é t i g n y i t v a l e s z a t á r l a j t. A közönség haugulatából és érdeklődéséből ítélve, arra következtetünk, hogy a kiállítás állandóan látogatott lesz. De meg is érdemli. Az az élvezet, melyben itt részestül az ember, nem mindennapi. E mellett a belepít ár oly csekély, hogy a legszegényebb is meghozhatja a művészetért ezt az áldozatot.

Felcségesnek tartjuk, hogy propagandát csináljunk a kiállításnak. Nem szorul semmi ajánlásra. Ajánlja maga-magát öléggé.

Még csak azt jeyeztük meg, hogy a kiállítás-on részletes katalógus kapható, a mely nélkülözhetlen cicerone. A képek száma, czimén és festőjének nevéen kívül a s á r a t i s f e l e m l i t i, melyért a k é p e l a d ó. A katalógusnak csak öt krajczár az ára.

Ha aztán Arad meguette a remek festményeket, T e l e p y öszsepakolja a képek közül azokat, melyek nem kelnek öls átmegey Temesvárra, hogy ott is elrendezze a kiállítást. V—s.

Az aranyos klick.

(Gaboriau regénye.)

— „Aradi Közlöny“ című újságjának fordította: —

W. Ph.

XXVII.

(125. folytatás.)

De Ravinet apó félbeszakítá! — Ehj! kedves testvérem, azt hiszed, hogy én nem szenvedtem, ismerve a tételmentelenség, melyben itthon hagytlak benetek et!... Azonban nagyon fontos volt hogy a rue de la Grange-Battarie-ben mutassam magam...

— Látad Chevaassatné? ... Meg van teljesen nyugtatva, ezt átlátam... Nem kétkedik abban, hogy de la Ville-Haudry kisasszony öngyilkosságát követett el és mindennap ölmegy pontosan a Morgue-ba...

Henriette öszszérakódott... — Es Brévan ur? — kérdé. Ravinet apó öszszérakozta a homlokát.

— Ah! emez nyugtalanít engem... felelt. Az a férfi, a kit távollétem alatt megbíztam az ő felügyeletével, ügyetlenül olvesztette szem elől...

— De én itt csevegök, — folytató, mikor az uti börtönöket észrevette, — pedig az idő halad... Készen vagytok, induljunk, lent vár a kocsim. Majd utközben beszélgetünk.

— Ne féljen semmit, kisasszony, — fordult aztán jószágos mosolyalva Henriettehez, mikor a fiatal leány arczán némi habozást vett észre, — nem távoznék mi el Champvey urtól... sőt éppen ellenkezéleg. Ide, ássa nem jöhetett volna el kétszer, önt meglátogatni, a nélkül, hogy el ne árulna az ön lézését...

— De hát hova megyünk? — kérdé Bertolláné...

— A hotel du Louvre-ba, kedves testvérem, a hol egy szobát veszel ki Bertollane és Bertolle kisasszony név alatt...

Legyetek nyugodtak az én haditervem kész... Ezzel lesietett felhívni a házmasterit, hogy segítsen levinni a máhakat... Daczára annak, hogy a Ravinet apó jelenléte a gyorsözönsön csak rövid ideig tartott ez mégis megakadályozta a S. n. t. Louis,

törvény különben módot nyújtva arra, hogy netalán választási visszélések megtorlatasának. A interpelláló válasza azon a hangon volt tartva, a melyen az ellenzék ilyen kérdésekben beszélni szokott. Az így interpellációknak tudvalevőleg nem az a célja, hogy általa bármely közügy nyerjen, hanem, hogy az ellenzék korteskedés a kerülőben fejezve, kovacsolhasson a parlamentben felhozott, mivel sem igazolt, nagyhangú vadakból. Ez magyarázza, hogy Horváthy egyszerű magánlevelek egyszerű állításait mint bizonyítékokat, mint tényeket körtött világra a ház előtt, a miniszter jelentéseken alapuló nyilatkozatait pedig a monnyiben az ellenzék terhelők voltak, insinuaióknak nevezte, s a mellett még ő emlegette a követelte a politikai lojalitást és tisztességet. Ily fejezések használatát meglehetősen természetesen a hangulat meglehetősen ingerült volt, sajnos közbeszólások váltattak, a magyar géniusz kiváltásgott hívei részéről újra felhangzott a „Hooch, de a válasz és a viszonzalások meghalgatása után a ház a miniszter feleletét nagy többséggel tudomásul vette. A ház ülése, ezután meglehetősen izgalomban ért véget és Viozmandy ur kortesei a Horváthy beszédéből fogtak puszkáztatni az ujhelyi korcsmákban. Es egy mérsékelt ellenzékli vicepártvezérre néve ez is valami.

B a r o s s miniszter kiváló akciójú válaszából itt adjuk a következőket:

B a r o s s (Gábor belügyminiszter): Ha nem késtem volna el az üléstől azon napon, midőn a t. képviselő ur interpellációt hoztam intézni méltóztatott, közteségemnek tartottam volna azonnali válaszolni, mert annyira ismerem a viszonyokat és ismerem azt a közügyen kiváló szolgálatot tevő, közbecsületlen álló derék főispánt, (Mozgás és zaj a bal- és szélsőoldalon. Helyeslés jobbfelől.) hogy egy percig sem kétkedtem abban, hogy azok a vád, a melyeket a t. képviselő ur itt említeni jónak látott, alappal nem bírnak. Minthogy azonban akkor nem volt még a lehetőleg a válasz megadására, az időközben a t. képviselő ur felszólított arra, hogy választomat mielőbb megadjam — felhasználom arra, hogy a tényállást a mennyire csak lehetséges, a magam részéről is konstataim. Mert az természetesen dolog, hogy jelenleg, ideiglenes állásomnál fogva még sem ítélték oly hírtelen, mint a mily könnyen emlegetnek, különösen a választási küzdelmek közepette, a vadak. (Igaz! Ugy van! jobbfelől, Nyugtalanág baloldalon.)

Mielőtt a válasza rátérnék t. képviselőhöz megjegyzem, hogy előzőleg t. 1-2 nappal előbb kaptam volt, igen jól tájékozott helyről jelentést az ottani helyszétről, mely a következőket tartalmazza: (Halljuk! Halljuk!)

Két jelölt áll egymással szemben: az egyik az ottani vármegyei főjegyző, a t. mérsékelt ellenzék jelöltje; a másik Dókus ur, a szabadelvű kormánypart jelöltje. (Felkiáltások balfelől: Dehogy szabadelvű! Zaj! Igenis a szabadelvű kormánypart jelöltje. (Helyeslés jobbfelől.)

A választási mozgalmak megindultak és azok folyamata igen élénk lett; sőt, mint konstataim van, a választási agitációknak, — vagy hogy senkit ne sértsék, — kapacitációknak, (Derülttség jobbfelől) nem csak

hogy a szükséges formálisakat teljesítse.
Igy tehát nem maradt egyéb hátra, min' megvárni a reggelt. A legénység legnagyobb bosszuságára a mely fedélzetről láthatta a kivilágított Marsellét és halhatta a parton kőszáló részegök énekét.

Mitdegyik közül a legkevésbé szerencsétlen mindenestre Dani volt.
A nagy igazsátság? leküzdhetlen bágyadság követte, túlfeszített idegei megpihentek, olyan megkönnyebbülést érzett, mint mikor valaki végre földre tehet egy erejét túlhaladó teher.

Ravinét apó nem szolgált neki semmit részletekkel; ezt nem is sajnálta, vagy jobban mondva, észre sem vette.
Tudta, hogy de la Ville-Haudry kisasszony sít, hogy biztonságban van, hogy még mindig szereti őt. ez elegendő volt.

Nos, hadnagy ur — kezdé Lefloch a ki el volt tagadtatva tisztjének öröme által — nem mondani én önök?
A jó szél mindég valami szerencsét jelent a kikötőben.

Ez éjjelen, miután a „Saint-Louis“ lustán himbalózott horgonyán, Dani a de la Ville-Haudry gróf házassági híre óta most aludt először oly jóízű álommal, mihez csak az édes remény ringathat benulíntek.
Csak az „Egészesség“ sajkájának legénysége által okozott zaj ébresztette őt fel. Mikor azután a fedélzetre jött, tudára adták, hogy már semmi sem akadályozza többé a partra szállást.

A docks órája déli tizenkettőt ütött mikor Dani a legragyogóbb napsugárban a marselle-i kikötőben, partra szállt, örvetve hű matrozától.
Es mikor talpa alatt érezte a francia földet, a honnan hallatlan álomszag úzte el szemei szikráztak és önkénytelen fenyegető és bosszúszó mondatot tett.

Mintha kihívólag azt kiáltotta volna oda ellenzégeinek:
— Itt vagyok, borzasztó bosszút fogok állani rajtatok!
Azonban sem zavara, sem öröme nem voltak képekkel, eltejtítai vele a Ravinet apó intéseit, habár különösnek és túlzottnak találta azokat.

Hogy a kikötőben, a nagy tömegben elrjtvé, őt egy kém várja, hogy kövesse minden léptét és számot minden leg-

kély mértékben felekezeti színezetet szándékoznak adni, a mely tekintetben azonban, ugy tudom, a szabadelvű párt távol áll a kizártságtól. (Igaz! Ugy van! jobbfelől.)

K a s s Ivor b.: Ellenkezőleg! (Ellenmondás jobbfelől.)
B a r o s s Gábor belügyminiszter: En csak azt akartam mondani, hogy a két párt közül az egyik, a szabadelvű párt nem (Tetzés és derülttség a jobboldalon.)
K a s s Ivor báró: Szellemes, de nem igaz!

H o r á n s z k y Nándor: Gyenge argumentum! (Halljuk! Halljuk!)

B a r o s s Gábor belügyminiszter: Majd hallani fogjuk az erős argumentumokat és csak a tényt adom elő, egy szóval sem többet, sem kevesebbet.

H o r á n s z k y Nándor: Azt jelentheti a főispán, de az nem a valódi tényállás. (Nyugtalanág jobbfelől. Halljuk: Halljuk!)

B a r o s s Gábor belügyminiszter: A választási küzdelem, t. ház, mtndig bizonyos szenvedélyességet kelt fel. Rám néve a dolog nem terjed egész odáig, hanem már a képviselő urat itt is elérte. (Derülttség és tetzés jobbfelől.) En nem szóltam egy szót sem közbe, ő közbe szolt; majd töztesen válaszolhat. ha megadtam kötelességezerü feleletemet. (Halljuk! Halljuk!)

K á r o l y (Gábor gróf; Mega magának nem szóhat közbe. (Derülttség a baloldalon. Halljuk! jobbfelől.)

B a r o s s Gábor belügyminiszter: T. képviselőhöz, így állván a dolog a helyszínen, nagyon természetesen, el lehetünk készülvé arra, hogy váddal fogunk találkozni a választás vezetést, egyáltalán az ottani viszonyokat illetőleg. Es ebben nem is csalódtam, a mennyiben az interpelláció meg is tétetett.

Meghallgatva az illetőket, áttérék magának a interpellációknak megválaszolására, és minthogy a t. képviselő ur méltóztatott kérdezt: var-e tudomása a miniszternek főleg arról, hogy a főispán korteskedik, hogy a főispán pressziót s korruptiót gyakorol ott a választók körében, bátor vagyok azt kijelenteni, t. ház, hogy a kuzem két levo adatok szerint éppen az ellenkezőröl van tudomásom és hogy ennek következtében semmiféle olyan fellépésre magamat indittatva nem érzem, a melyet indokolni a törvény és a tisztesség szempontjából nem tudnék. (Elénk helyeslés jobbfelől.)

Ha in absztrakto kérdezi fölém a t. képviselő ur, hogy helyesleke törvénytelen eljárást, el lehet készülvé arra a válasza, hogy a törvénytelen eljárást nem helyeslesem. senkiel, el nem nézem senkiel, és ha törvénytelen eljárást valahol tapasztalni fognék, megvan a törvényes módja, hogy az meg is torlattassék. (Helyeslés jobbfelől. Felkiáltások balfelől: Kaposvári mandatum! Zaj jobbfelől.)

K a s s Ivor b.: Utólag! Derülttség balfelől, mozgás jobbfelől.)
B a r o s s Gábor mint belügyminiszter: Azt mondja egyik képviselő ur utólag. Hát hiszen előzőleg nem toroltam a t. j. u. k. meg. (Elénk derülttség és tetzés jobbfelől. Felkiáltások a szélsőoldalon: Utólag sem! Kaposvár! Dunaszerdahely! Halljuk! jobbfelől!)

Mondom, én absztrakto osztozom azokban, a miket a képviselő ur mondott, és határozotlan kijelentem, hogy nemcsak én, de az egész kormány sem helyeslehetné a helytelen eljárást. (Helyeslés jobbfelől.) Es ebből következik a többi. in konkrétum azonban, (Mozgás balfelől.) minthogy nincs a vádnak semmi alapja, (Ugy van! jobbfelől.) nem érzem magamat indittatva eljánni (Helyeslés jobbfelől.) Ha pedig vannak bi-

esekeiyabb esolekedetéről, ez ha nem is lehetetlenek, de legalább is nagyon hihetetlennek tetszett Daninak.
Mindazonáltal megkísérlette a tényt megállapítani.

A helyet, tehát, hogy a kiközvezt parton a bauebiere-be és onnan jobbra a rue Saint-Ferréolba vette volna utját, a kis utazakat választotta, hogy a hotel du Luxemburgba jöjjön, készkarva a legnagyobb körutat téve.

Mikor a hotelben megérkezett, kénytelen volt beismerni, hogy az ore g szabaru okosan esolekedett.

Egy nagy ólomszíni kamasz, ravasz arcvonásokkal, gyanus öltözékekkel követte Danit minden utcán keresztül, harmincz lépésnyi távolságban.

De a semmirekellő: a ki emelt fölém ment, kezeit a zsebeiben tartva nem gyantotta milyen veszélyben forgott árny mesterségének véghervitelében a Lefloch által.

Az a gondolat, hogy leskelődnek utána oly retentés dthbe hozta a derék matroz, hogy az nem mondott kevesebbet, mint hogy oda szalad a naplopóhoz és megfojtja.

Az egy pillanat müve less, — bizonygatá hadnagyjának. Hozzá megyek egészen gyanullannal. gilléron ragdom, kétszer megfogorom, így ni. és jó éjt! nem fog többé követni senkit.

Dani alig bírta visztartani a jó fiut, meg kellett neki magyarázni ezen eljárás oktalanságát, mivel a nagy kamasznak sejténie sem szabad, hogy észreveti k.

Különbem semmi sem bizonyítja azt, folytát, hogy utánunk kémkedik. Meglehet, hogy a véletlen járta nekünk ezt a rossz tréfat.
— Az már meg lehet, dörmögött Lefloch.

De már későbbem, ebéd előtt nem kérdhettek többé, mert az az ember ott sétált a hotel előtt.
Este ismét találkozik vele az állomás. egy kis úti bőrönddel a kezében; ő is, úgy mint Dani a 9 óra 45 perokor induló párisi gyorsvonatot használta. Ráismertek a lyoni buffetben.

(Folytatása következik.)

zonyítékok, melyeket még nem látok, ha azok felhasználhatók azon vadák igazolására, használatasnak fel a törvény illő utján; (Helyeslés jobbfelől.) de egy ilyen általánosságban tartott, semmiféle konkrét adatot nem szolgáltató interpelláció alapján és senkit azt nem téphotek (Helyeslés és tetzés jobbfelől.)

A mi az adminisztráció részvételt illeti, tény az, hogy az ellenzék jelöltje vármegyei főjegyző. En nem akarok ugyan senkit vadolni, de ugy tudom, hogy ilyen állás oly szympathiáknak örvend, a melyek sokkal közelebb állanak ahhoz, hogy az adminisztrációt befolyásolhassa, mint milyent a főispán egyáltalán gyakorolhatna. (Ugy van! jobbfelől.)

Konstatál tény, pl. az, hogy a községi bíráknak megittották a szabadelvű párti jelölt zászlajának saját házaikon való kitűzését. Eppen nem igaz, hogy községi jegyzők, bírák és titbiztosok a jársi főszolgabíró és a főispán közpánjárásával korteskedésre mozgósítva lettek; sőt az a főszolgabíró — ninos megnevezve az interpellációban — de gyanitom, és ezzel nem csak azon szolgabíróról lehet a szó, ki a kormánypart jelöltnek testvér — az adatok szerint ezen kötelek dacára semmiféle lépést nem tesz, mely a törvényvel és a tisztességgel ellenkezik, sőt a járásban való hivatalos kötelességeitjesztéstől is tartózkodik azért, nehogy ily vádnak tegye ki magát. (Helyeslés és tetzés jobbfelől.)

Azonkívül, t. képviselőhöz, nem fenyeget a főispán senkit, mert azt, mint maga is kijelenti: méltatlannak, szükségteennek tartja és soha sem szanjá rá magát semmi oly eljárás követésére, mely az ő méltóságával és tekintélyével összeegyeztethető nem volna. (Helyeslés és tetzés jobbfelől. Nyugtalanág balfelől.)

Ezenkívül, t. képviselőhöz, kaptam jelentést arról, hogy igenis kifüggesztettek zászlókat, a mint az ilyenkor szokás; de kifüggesztettek zászlókat a plébániára, sőt a templomra is (Mozgás balfelől.) és pedig nem szabadelvű kormánypartit, hanem ellenzékli zászlókat. (Tetzés a jobboldalon.)

Hogy mennyiben egyezik ez meg a törvényvel, eziránt utalok a törvényre. (Helyeslés jobbfelől.) Mindaz csak azt bizonyítja, t. ház, hogy a mint említettem, in konkrétum semmi olyannak nyomára nem jöttem, a minek megtörtására nekem közbelépnem kellene. Sőt ellenkezőleg, bizony választási mozgalmak közepette vagyunk és a t. mérsékelt ellenzék semmiben sem áll megötte a szokasos korteskedési eljárásoknak. (Derülttség a jobboldalon. Mozgás balfelől.)

De ily kérdésekben váddal, tagadással bőven találkoznak. Ninos kiátaom arra, hogy akármint mondják, a t. képviselő urat meg tudjam nyugtatni; apellálok a t. ház beiktására, itöltőre; (Mozgás balfelől.) vajjon ilyen általánosságban tartott, semmiv. I nem igazolt interpellációra fektetheték-e nagyobb súlyt? (Elénk helyeslés a jobboldalon.)

Kérem a t. házat, méltóztatassék választomat tudomásul venni. (Elénk helyeslés a jobboldalon.)

KÜLFÖLD.

Olasz-német üdvözlés váltás. Berlinből jelentik, hogy a birodalmi gyűlésen csütörtökön az elnök felolvastatta a következő levelet, mely ertesíti a törvényhozást az olasz parlament hála-köszönetéről azért a szives fogadtatásért, a melyben Umberto király a német fővárosban részestül Együtt felolvastott az olasz kamarának erre vonatkozó határozata in francia nyelven. L e w e t z o w elnök ennek kapcsán a következőket mondá: A köszönet, melyet az olasz képviselőkamara és az olasz külügyminiszter a német császárról a német nép irányában, az olasz király ő felségének, császárnak és leges szövetséges társának berlini fogadtatásáért kifejezésre juttatott: a legnagyobb örömmel tölt el bennünket. (Helyeslés.) Feljogosítva érzem magamat arra, hogy kifejezést adjak a Németország közt fennálló és a világbékéjét biztosító szövetség feletti élénk és igaz örömsztetésnek. (Elénk tetzés.) — F r a n k o s t e i n báró (centrumpartit): A t. elnök ur szavaihoz egész terjedelmében oszlatkozom a magam és politikai barátaim nevében, de határozott fentartással annak, hogy ez által a római kérdésben elcloglalt álláspontunknak egy oldalról se prajudikáltassék. A római R i f o r m a " hangsúlyozza, hogy V i l m o s császár és U m b e r t o király pohárköszöntői világos kifejezést adtak annak, hogy mind a két uralkodó házaszonosítja a gyűtényséket a z o n o s i t j a u g y é t n e p e k u z o f e l v e l. Mindkét dinasztia a gondvilással jelölte ki hivatását.

Botrány a spanyol képviselőházban. A spanyol képviselőház szerdán rendkívül viharos jelenetek színhelye volt a hivatalos táviratok csak egyes tényeket jelentenek ugyan és a dolog lényegét megelégtően homályban hagyják. De tény az, hogy Martos képviselőházi elnök s a ház többsége a legutóbbi összevesztés. A viszály oka látszólag az, hogy az elnök nem engedett egy szónokot másodsor beszélni. Valószínűleg azonban elnök és többség közt régóta rossz lehetett a viszony, különben el sem képzelték, hogy egy végre is oly jelentéktelen dolog miatt a botrány oly roppant mértékű öltött volna. — A többség tüzetet az elnök ellen, ki erre olyan dühbe jött, hogy öszterörte csengettyét, utóbb pedig — a hivatalos távirat szerint — minden ok nélkül félbeszakította az ülést s ott hagyta az elnök emelvényt. Erre a képviselők piszszegni és fityógni kezdtek, egymást szitkoltak és sértő szavakkal illették, szóval a botrány annyira elfajult, hogy az effélékhez már hozzá szokott spanyolokat is meglepte. Vegre más parlamentben is előfordult már, hogy az elnök, a ki mindig a többség bizalmi férfja, utóbb elvesztette e bizalmát é. ellenrebe jutott a majoritással.

Az ilyen ellentéteket vagy ki tudta a kormány egyenliteni, vagy az elnök leköszönt. De hogy egy elnök ilyen módon váit volna meg allását, mint most Martos az valóban a spanyol politikai élet különös specialitásai közé tartozik. Minthogy a Sagasta-kormány maga is a legnagyobb nehézségekkel küzd, nem valószínű, hogy a zajos incidensből hasznót húzhatna. A fejelem teljes hiánya, mely a többségben mutatkozik, a kormányra is csak kellemetlen visszahatással lehet.

LEGUJABB POSTA.

— **Umberto király Berlinben.** Berlinből távirják 23-ikáról: Umberto király tegnap este megjelent a császárral és a porosz udvarral az operaházban. A két uralkodó a kis udvari páholyban, a nézőtér baloldalán foglalt helyet, míg az udvar a nagy középpáholyt foglalta el. Itt volt Crispi is. Umberto király köszönettel fogadta azaz értesítést, hogy a berlini tanulók kocsi-menete ma délbem a palota előtt el fog vonulni. A király tegnap Bismarokot is fogadta.

Vilmos császár különös kegye jelűt olajfestés, igen sikerült arczképpel ajándékozta meg Crispi olasz kormányelnököt és az olasz trónörökösöt a 13. huszárezred századosává nevezte ki.

Umberto király a béke-templom meglátogatása alkalmával koszorút tett le Frigyes császár koporsójára.

Az olasz király a helyőrségi csapatok felett szemlélt tartott, mely fényesen folyt le. A császárné a városi kastély ablakából gyönyörködött a nagyszerű látványban. A szemle után ő felségeik a kastélyban reggeliztek. A város ünneplés díszben pompázott. A közönség a királyt és a császári part mindenütt lelkesülten üdvözölte.

Bismarok ismételtén értekezett Crispivel, mi által a szövetség a két állam közt lényegesen szilárdabb lett. Egyik értekezleten maga Umberto király is jelen volt.

Mint pikáns részlet beszélnek, hogy Bismarck és Crispi — noha megígérték — nem jelentek meg a birodalmi gyűlés által adott kerti ünnepélyen mert megúdták, hogy Windthorst kijelentette: ha Crispi elmegy az ünnepélyre, az összes klerikális képviselők ott hagyják.

Az „ARADI KOZLÓNY“.

(Megjelen mindennap.)
Röfjzetési feltételei.
Melyben házhoz hordva:
Egy évre 12 ft — kr
Fél évre 6 " —
Negyed évre 3 " —
Egy órára 1 " —
Vidékre szétküldve.
Egy évre 14 ft — kr
Fél évre 7 " —
Negyed évre 3 " 50,
Egy órára 1 " 20,
Felkerjük egyttal lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése március 15-én éjrt, hogy a szétfizetést mielőbb megtenni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

Az „Aradi Közlöny“ kiadóhivatala.

NAPTAR.

Május 25. Római kath. naptár: Orbán p. t. Prot. naptár: Orbán. Görög-orosz naptár (május 13). Glicéria. Nap két 4 óra 14 perokor nyuszik 7 óra 41 perokor.
Május 26. Az aradi általános munkásbetegség-ügylet ülése.
Május 29. A lyceumi ifjuság majálisa a császári erdőben.
Május 29. Kerti ünnepély az aradi várban d. u. 6 órakor.
Május 29. Ekdüzségi tárgyalás a Kis-Gótschalt szajtóperben.
Junius 10-12. Az „Aradvideki Tanító-Egylet“ évi nagygyűlése Borosbessen.
Junius 13-15. Eretrégi viaszgátok az arad gymnasiumban és realiskolában.
Junius 15. Az arad-orszádi egyesült vasutak költségűlése délelőtt 10 órakor.
Junius 29. Az aradi könyvnyomdások junálisa a császári erdőben.
Julius 1. Az arad-orszádi gazdasági takarékpénztár megnyitása.
A „Kölöeg Egylet“ könyvtára (Szabadtság tér 1 sz.) a közönségek rendelkezésére áll kedden és szombaton d. u. 3-4 órára pénteken 11-12 órá között.

HIREK.

ARADES VIDEKE.

— A képkiallítás, melyet az országos magyar képzőművészeti társulat rendez a lyceum dísztermében, ma a délelött 11 órakor nyitattik meg ünnepélyesen. A rendkívül érdekes kiállításról már több ízben megemlékeztünk, mai tározánkban is Thozunk róla ismertetőt. Itt csak azt említtjük meg, hogy a kiállítás két hétre van tervezve s megtekinthető délelött 9 órától 1-ig s délután 3-tól 7-ig lesz nyitva. A beléptijegyek igen olcsók: Köznapon 30 kr.,

vasárnap 20 kr. Kölcsény-egyleti tagok a kiállítás tartamára 1 frtert kapnak állandó jegyet, nem tagok 2 frtert. A képzőművészeti társulat aradi és aradmegyei tagjai ingyen megtekinthetik a kiállítást: Gyermekek tanítóik vezetése alatt 10 krajosárért mehetnek be személyenkint, egyébkébt 20 krért. Katalógust a pénztárnál lehet kapni 5 krért.

— **Allami előlgi regáletulajdonosoknak.** A regále-kárpóllási igényeknek megállapítása iránti tárgyalások tudvalevőleg megkezdötök sem vették a az eddigi regálegjogosultak megváltás alá kerülő vagyona az ország egyes vidékein már is valóságos uzsorasszerű ügérkedésnek képezi a tárgyát. Vidéki pénzintézetek s egyesek felkeresik a törvényszerű kárpóllási öszszeg 40-50 százalékaival vásárolják öszse kárpóllási igényeiket. A kormány figyelmét már több oldalról felhívták e visszaélésekre, melyeknek megakadályozása céljából a pénzügyminiszter mint értesültünk azt a helyes rendszabályt szándékozik életbeléptetni, hogy azon regáletulajdonosoknak, kiknek igényeik semmi kétség nem fér, méltányos feltételek alatt állami előlgi nyújtassék s ez által eleje legyen véve a kártalanítási igények elvesztegetésének.

— **Szerenádál** tisztelte meg az este az Aradon idözt 39. gyalogezredbeli katonazenekar Fábian László főispánt, Sallaocz Gyula polgármestert s Metianu János püspököt. Lakásaik elé vonultak s ott több darabot eljátszottak. A zenekart mindentűre kisétta a sétáló közönség.

— **Arad városi tüzrendészeti szabályzatát,** melyet a márciusi közgyűlésből terjesztettek fel, a miniszterium jóváhagyta s visszaküldötte a város tanácsának.

— **Főispán beiktatás.** Csongrád-megyei új főispánjának ünnepélyes beiktatása jövő hó 5-én délelött 9 órakor fog végbemenni a megye székhelyén, Szentesen. A megye közönsége a beiktatásra kétségkívül meg fogja birni hatóságunkat is, a mely valószínűleg képviselötűt fogja magát a beiktatásán.

— **Felhívás.** Tekintettel arra a körülményre, hogy a képkiallításnak tömeges látogatása sok nehezéggel és nagy felelősséggel jár: az előlrot bizottság tisztelettel felkéri Aradváros tanárait, tanítóit, hogy ha esetleg öslyáikkal a kiállítást egyttesen öhajtanák látogatni, fejenkint 10 kr díj mellett — s minden tíz tanulóer egy szegény tanulóét számitva — sziveskedjenek ebbeli szándékukat a végrehajtó bizottsággal idejekorán tudatni, hogy az erre vonatkozó tervezet minél előbb megállapíthassa és az illetékek idejében tudathassa. Arad, 1889. május hó 25-én. A végrehajtó-bizottság.

— **Szulkovszki kiadása.** Zürichből jelentik, hogy a diplomáciai tárgyalásokat, melyek Szulkovszki herozeg kiadását előzték meg, befejezték. A berni német követ bejelentése s a szövetség támas megengedte, hogy Szulkovszki József Mária herozeg az osztrák gyámhatóság Zürichbe küldött képviselőjének Brauneis dr. bécsi ügyvédnek kiszolgáltatassék. Szulkovszkit Zürichből a bonni tébolydába szállítták.

— **Felteszések alapsabályok.** Az aradi tisztviselők hazepító szövetségének alapsabályait, melyet lapunkban is közöltünk, tegnap terjesztették fel jóváhagyás végett a miniszteriumhoz.

— **Meghívás.** Az Orsz. Magy. Képzőművészeti Társulat aradi kiállításának ma délelött 11 órakor a Lyceum dísztermében leendő ünnepélyes megnyitására a rendező bizottság a nagy közönséget tisztelettel meghívja. Arad, 1889. május hó 25-én. A végrehajtó bizottság.

— **A mákói szazon** csakugyan rosszul kezd festeni az aradi szüntársulatnak. Nem partolják öket olyan mérvben, a hogy szeretnék s a hogy reményltek. A mákói lapok dicserik ugyan az előadásokat, a „Válás után“ nagyon tetszett nekik, de mint ezek írják, a bemutató előadás is olyan kis közönség volt, hogy a bruttó-jövedelem csak 65 frtot tett ki. A bérlet formálisan öszszement. Sokan visszavonták aláírásaikat, a hogy mi biztos forrásból értesültünk. Pedig van már primadonnájuk is. V. M a r g o v a l. Czélia csakugyan lement Mákóra, de nem szerződött. M o s o n y i h o z, csak azért játszik, hogy segítsen a szüntársulaton. Minden felléptért kap 60 ftot. Tegnapelőtt „Nebántás virág“ ment vele s az 127 frt bruttó hozott. Előző nap a „Vasember“-t adták Csiky Lászlóval, a ki szintén Mákóra utazott már Budapestről. Anyagiilag ez sem töött jól ki, amennyiben csak 20 frt volt a jövedelem utána. Ma „Ripp“-et adják, szintén M a r g o v a l. A tenorszerpeket Z a j o n g h y Elemér éneki a komika-szerpekört pedig K a n t a : Teréz tölti be, kik mindketten szintén Mákón vannak. Várják Z i l a h y t is, csak hogy őt hihetőleg a nemzeti színház fogja szerződötetni. Szinpadjuk oly kicsiny, hogy a díszletek nem férnek el rajta s a színe-

